

DRAMATIZACE ROMÁNU

1. Jak pohlížíte zásadně na dramatisaci románu? 2. Domníváte se, že lze touto cestou přivést českého spisovatele k divadlu? či znáte jinou cestu? 3. Považujete nedostatek technických znalostí moderní jevištní práce za hlavní překážku pro romanopisce při tvoření divadelní hry? 4. Jak daleko může zasahovat do textu a měnit jej jiný upravovatel, není-li jím sám autor? 5. Myslíte, že schůzka spisovatelů, režisérů a divadelníků, ve které by se daly vytýčit hlavní znaky dramatické tvorby, by přinesla některé kladné výsledky? 6. Čím je zaviněna bída českého dramatu?

1. Domnívám se, že dramatisace románu není věc zásadní. Některé románové texty mají však kvality, z nichž zkušený a básnivý dramaturg může vytvořit drama.
2. Je to pravděpodobně jedna z nepřímých cest, ale vlastní experiment scénický skýtá autorům více poučení a je pro ně zajímavější.
3. Ne. Zdá se mi, že jevištní technika není ani tajemná, ani nepřístupná. Ostatně technika sama o sobě neznamená zdar a její neznalost nemusí být vždy na překážku scénické životnosti.
4. Má-li být přetvářen román na drama, jde vždy o hluboký zásah, který vyžaduje svobodu.
5. Ano!
6. Otázku (čím je zaviněna bída českého dramatu) nedovedu zodpovědět. Všeobecně dá se říci, že nynější stav zrcadlí síly spisovatelské právě tak jako síly divadelníků a celé společnosti a že ti všichni dohromady milují — jak se zdá — klid, prostřednost a snadný úspěch.